

רבי"ט לב אבי

3716991

בן אליס ואלי

נולד ב- ב' אב תשכ"ד 11.7.1964

התגייס לצה"ל ב- 30.5.1982

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- כ"ד כסלו תשמ"ג 10.12.1982

בעת מילוי תפקידו.

לב אבי,

בן אליס ואלי, נולד ביום ב' באב תשכ"ד (11.7.1964) בקריית שמונה. אבי החל ללמוד בבית-הספר היסודי "תל-חי" בקריית שמונה, למד שנה אחת בבית-ספר בקריית טבעון, חזר לעירו ובה סיים את חוק לימודיו. עד לגיוסו עבד אבי כנגר בנגריות שונות בעיר.

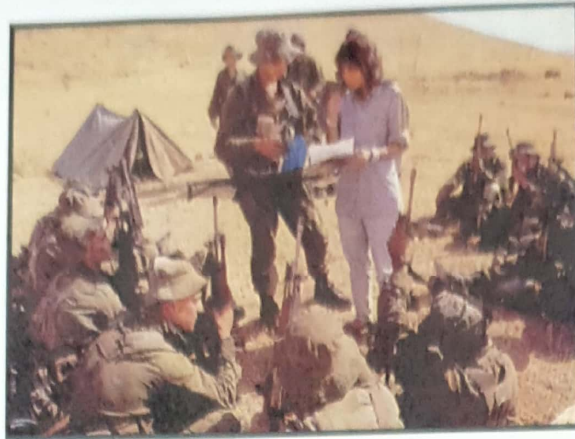
אבי גיס לצה"ל בסוף מאי 1982, ולאחר הטירונות הוצב כחייל מן השורה ביחידת חיל-רגלים. הוא היה בחור רגיש שקט וביישן. עם זאת הוא היה בעל רצון חזק ומיד ידע לקראת מה הוא הולך. את תפקידו מילא אבי לשביעות רצון מפקדיו. כשפרצה מלחמת שלום הגליל, עלה אבי עם יחידתו ללבנון ונטל חלק בקרבות שנערכו בה.

אבי עמד לשאת לאשה את ארוסתו רינה, הכול היה ערוך ומוכן לחתונה: נקנתה דירה, ואף ההזמנות נשלחו. אך הוא לא זכה למש את תוכניתו, ביום כ"ד בכסלו תשמ"ג (1.12.1982), נפל אבי בקרב בלבנון במלחמת שלום הגליל והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בקריית שמונה. לאחר נופלו, הוא הועלה לדרגת רב-טוראי.

הוא השאיר אחריו אם, שש אחיות וארבעה אחים.

ספרייה תורנית, על-שמו ולזכרו, הוכנסה לבית-הכנסת "חברת הזוהר" בקריית שמונה. במועדון קריית הנוער של החברה לקידום הנוער בקריית שמונה, הוקצה חדר הנצחה לזכרו של אבי.

באימונים

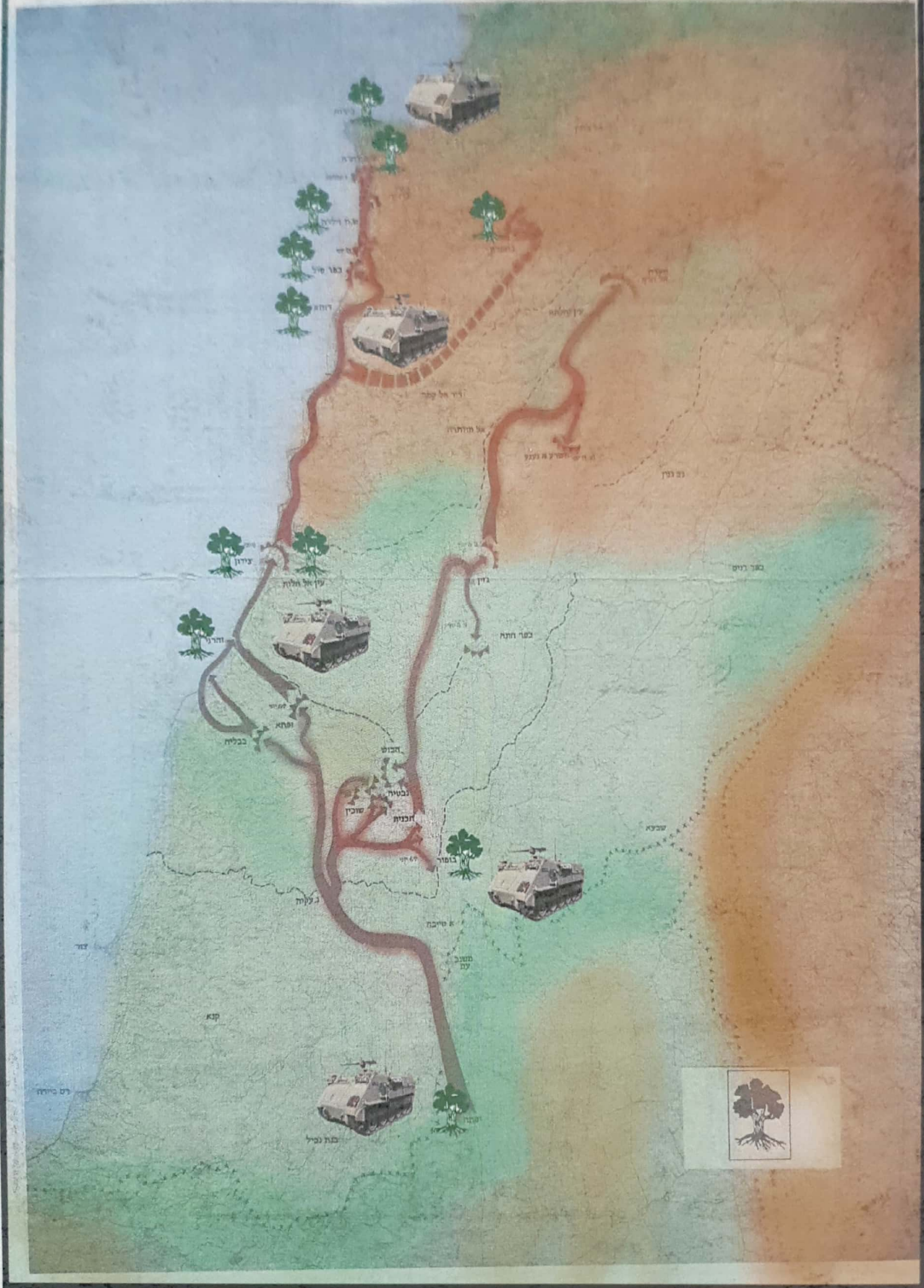

באימונים

גולני- נתובו קרבות

מלחמת 'שלוש הגליל'

מבצע שלג – 1982

בדרך אל היעד

הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, בשיחה עם חיילי החטיבה באחד המוצבים הקידמיים, ליד נמל התעופה של ביירות: "ברצוני לשבח את לחימתכם. אתם ממשיכים מסורת מפוארת של חטיבת חי"ר מעולה. אין חיילי חי"ר כמוכם בעולם, והאמינו לי – את החילות בעולם המערבי אני מכיר."

אלוף פיקוד הצפון, אלוף אמיר דרורי, במיסדר הפרידה של החטיבה בנמל התעופה של ביירות: "אי-אפשר היה להשיג את יעדי מלחמת 'שלום הגליל' ללא הקורבנות של גולני. בכל פעם שהיינו זקוקים לחיילים מעולים לביצוע משימה קשה – פנינו לחטיבה, והיא לא הכזיבה. אתם בהחלט ראויים לקודמיכם. הוכחתם פעם נוספת שאין כמו גולני."

מפקד החטיבה, אלוף משנה ארון, בראיון ל"במחנה": "אין לי מלים לתאר את חיילי גולני. הם צעירים בגיל, אך מבוגרים בנפשם. לא עשינו הכנות מיוחדות למלחמה, אבל הם קיבלו אותה בצורה בוגרת וידעו לדחוק את השכול והכאב על אובדן חברים בזמן הקרב ולהמשיך קדימה. הם ידעו להסתער תוך הדחקת הפחד. בשוך הקרבות הם התגלו במלוא אנושיותם כאשר ניצלו את מרבית זמן החופשות הקצרות לביקור חבריהם הפצועים והמשפחות השכולות. יחידה צבאית נבחנת במבחן המלחמה, ובכל המבחנים בעבר וגם במלחמה זו עמדה החטיבה בצורה טובה מאוד. 'יוצאת מן הכלל' – את זאת אני מרשה לאחרים להגיד."

דבר המח"ט

לוחמי גולני,

יש האומרים שבמלחמת "שלום הגליל" נתגלתה חטיבת גולני במיטבה. מחמאות הורעפו על ראשיכם מכל עבר ובכתבות הרבות שפורסמו באמצעי התקשורת, סופר בהרחבה על תרומתה הנכבדה של החטיבה במלחמה זו. לי, כמפקד החטיבה, לא היו הפתעות במלחמה. אישית לא חשתי לרגע כאשר הוטלנו לשדה המערכה כדי לבצע ולהשלים משימות קשות. אני מכיר את החטיבה, ויותר מזה – אני מכיר אתכם ויודע מהי יכולתכם. במרוצת שלושת השבועות בהם נלחמנו מילאתם אחר כל הציפיות ולא איכזבתם. את המחמאות – שאתם ראויים להן – קיבלתם כבר משר הבטחון, מהרמטכ"ל, מאלוף הפיקוד ומקצינים בכירים אחרים בצה"ל. ואילו אני, כמפקדכם, אוכל להביע את הערכתי העמוקה לכם רק במלה אחת: **תודה.**

חוברת זו מתארת את אשר עבר על החטיבה בתקופת המלחמה, והיא מזכרת נאותה למשפחת הלוחמים של גולני. השתדלנו לכלול בתוכה את כל האירועים, אף שבמסגרת זו קצרה היריעה מלהכיל.

עשינו את שהוטל עלינו במלחמה, אך בנתיב הקרבות הותרנו קורבנות רבים. 46 חברים לנשק נפלו במערכה בלבנון. רבים רבים נפצעו, וחלקם מאושפזים עדיין בבתי-החולים. אנו מרכינים ראש לזכר הנופלים ומשגרים איחולי רפואה שלמה לפצועים.

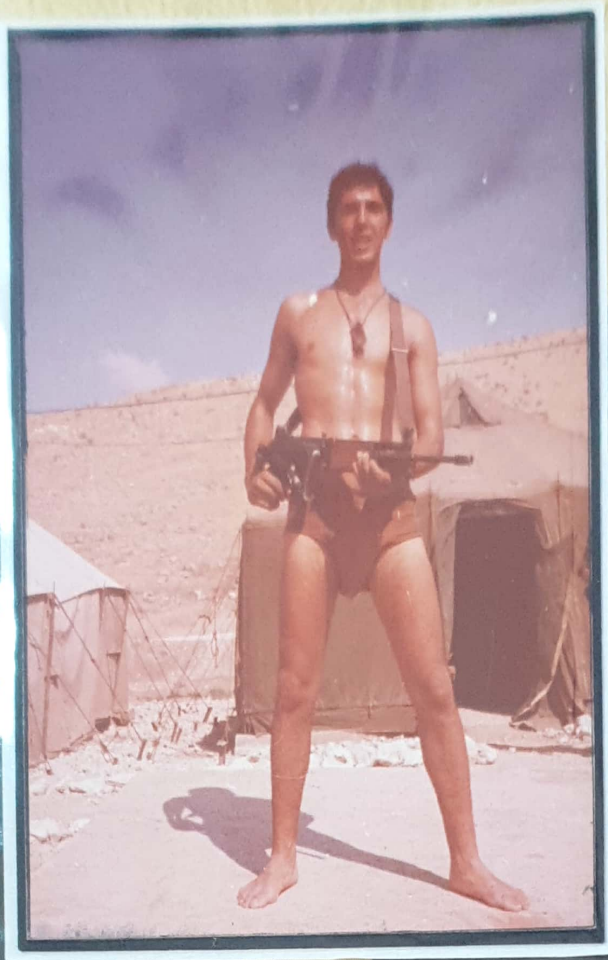
גולני היתה ונותרה משפחה מלוכדת, אשר לעולם לא תשכח את אלה שאינם. יהי זכרם ברוך.

בתקופת שירותו הצבאי

"יהי זיכרו ברוך"

כותבים לזכרו

אבי אמר פעם לריצה שהוא לא ימות מזקנה , והיה רוצה מצבה צבאית כי את החיילים

תמיד זוכרים .

כשמשפחתו ביקשה ממנו לא להתגייס ליחידה קרבית אמר: " אם צריך לקרות לי משהו

זה יקרה לי בכל מקום " וכך היה

יהי זכרו ברוך .

משפחת לב

